

Kazatel: Josef Hurta**Písne:** 606, 614, 453, 603**Čtení:** Ž 86

Text: Mt 25, 1 – 13 *Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: 'Ženich je tu, jděte mu naproti!' Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. Tu řekly pošetilé rozumným: 'Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!' Ale rozumné odpověděly: 'Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!' Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: 'Pane, pane, otevři nám!' Ale on odpověděl: 'Amen, pravím vám, neznám vás.' Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.*

Je poslední neděle před adventem, a to je neděle, kdy se v církvi tradičně čítává Ježíšovo podobenství o deseti družičkách.

Ježíš pomocí různých podobenství vysvětluje pojem Boží království, což já si vždycky překládám jako Boží vláda. Něco, co má vliv a dopad na náš život. Co náš život určuje, ovlivňuje a řídí. Boží vláda znamená, že počítáme ve svém životě s Božím působením. Modlíme-li se v Otčenáši „přijď království tvé“, je to vyjádření touhy a očekávání, že Pán přijde, aby v našem životě zavedl pořádek a ujal se vlády.

Jak náš život ovlivňuje skutečnost, že očekáváme Boží působení a vyhlížíme Boží vládu ve svém životě? Podobenství o deseti družičkách říká, že vyhlížet Boží království je stejné jako těšit se na svatbu. Život naplněný nikoliv strachem nýbrž těšením se podobně, jako se děti těší na Vánoce a na dárky. Život není čekárnou na smrt ale na svatební hostinu. Čekání na smrt je smutné. Ale čekání na hostinu znamená radost. Těšení se na něco je pozitivní emoce, která ovlivňuje, jak se cítím, jak prožívám život, i to jak v životě jedním a jak se rozhoduji. Je to život s nadějí na něco hezkého, i když je kolem mě tma a noc. Čekání na smrt říká: Je tma a bude huť. Život v očekávání na Boha žije nadějí: Kolem je tma, ale bude lépe.

A nyní se konečně dostávám k samotným družičkám. Pro lepší zapamatování je jich v podobenství deset, tedy dvakrát pět. Pět rozumných a pět pošetilých. A teď je potřeba zjistit, v čem je mezi nimi ten rozdíl. Všechny byly povolány za družičky, všechny měly za úkol svítit, všechny byly oblečené na svatbu, všechny měly lampy a všem jejich lampy svítily. Dokonce byly všechny stejně unavené a všechny opravdu usnuly. Tak v čem je ta pošetilost poloviny z nich? Dá se říct, že v detailu: Ty rozumné měly navíc ještě takovou malou rezervní nádobku, z níž mohly doplnit olej do lampy. O čem tato zdánlivá drobnost vypovídá? Znamená to jedinou věc: Ty rozumné počítaly s tím, že čekání může být dlouhé. Počítaly, že ženich nemusí přijít hned. A tato věc se ukázala jako zásadní.

Není až tak důležité, co ta záložní nádobka s olejem v podobenství představuje. Důležité je, o čem její přítomnost svědčí. Vypovídá to něco o tom, jak družičky uvažují. Ty moudré si totiž uvědomují, že olej je spotřební zboží, které se spotřebovává a musí se vždy znovu a znovu doplňovat. Jestliže je tím olejem např. víra, pak to znamená, že víra není něco, co máme jednou pro vždy dáno. Chodil jsi kdysi do náboženství, kde pan farář něco povídal a tys tomu věřil. To byla dětská víra. Ale s tím nevystačíš na celý život. S tím jednou pohoříš. Víra není žádný statický názor nebo přesvědčení. Víra je něco, co se těžce rodí vždy znovu. Víra se spotřebovává i tím, že se občas spálí. Spálí se kvůli nějakému zklamání nebo prostě kvůli vyčerpání. Je těžké být neustále pro něco zapálený. Platí, že čím intenzivněji hoříš, tím rychleji vyhoříš. Nemůžeš jen dávat, musíš i čerpat.

Nebo naděje. Říká se, že umírá poslední. Ale umírá také, pokud nemám nějaký záložní zdroj na doplnění naděje. Pokud nemám něco nebo někoho, kdo mi vlévá naději, takže se zase rozsvítím.

A láska, to je teprve spotřební zboží! Někdo rychle zahoří láskou, ale jak rychle vzplane, tak brzy i uhasne. Kdosi řekl, že pro muže není umění milovat v životě více žen, ale je velké umění

milovat celý život jednu ženu. K tomu je také potřeba být připraven pro běh na dlouhou trať a nezapomínat lásku do vztahu pravidelně doplňovat.

Poslední věc, kterou chci dnes zmínit: I ty pošetilé družičky přišly nakonec na to, že je potřeba mít něco v záloze. Ale když se po něčem takovém začaly shánět, tak už bylo pozdě. Propásly ten rozhodný okamžik, kdy měly posvítit ženichovi a jim to zrovna v tu chvíli nesvítilo.

Vzpomínám si, jak nás pan farář v náboženství učil, jaké je nejhorší slovo na světě. Nebyl to žádný vulgarismus. Říkal: Nejhorší slovo na světě, je slovo „pozdě“. To je slovo, které neobsahuje žádnou naději, ale pouze zoufalství. Jistě jsme v životě zažili nějaké situace, kdy už bylo na něco pozdě. Pozdě na to, dát si pozor na cestu, nebo chvíle, kdy už bylo pozdě nabídnout pomoc, pozdě napravit chybu, pozdě na to, dát si pozor na slova, která jsme vyřkli, pozdě na omluvu. Pošetilé družičky se pozdě domáhají vstupu na hostinu. Ženich se k nim už nezná.

Ta slova vnímám v podobenství jako varování. Jsou chvíle v našem životě, kdy jsou dveře otevřené: dveře víry, kdy je člověk přístupný uvěřit Bohu, dveře naděje, kdy je člověk schopen mít ještě naději, dveře lásky, kdy jsou lidská srdce vůči sobě otevřená. Ale může nastat situace, kdy kvůli nějaké hloupé chybě, kdy jsme něco nedomysleli nebo s něčím nepočítali, přijdeme už k zavřeným dveřím. A podobenství skutečně končí těmi zavřenými dveřmi. Což nezní moc jako evangelium, tedy radostná zvěst.

A tak, jestliže se stane a my sami sebe shledáme v pozici těch pošetilých družiček, budiž nám evangeliem skutečnost, že v tomto podobenství ženich neposílá pošetilé družičky do horoucích pekel, ani do míst, kde je pláč a skřípění zubů. Pouze konstatuje, že je bohužel nezná. Takže, kdo ví, třeba jim nakonec ještě otevřel.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, na svou věrnost nesázíme a sami v sebe nevěříme. Ale spoléháme na tvou lásku a na tvé milosrdenství. Prosíme, Pane, otevři nám. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Bože, naše očekávání se neupíná k lidem, ale k tobě. Protože ty jediný jsi ve všem věrný a dokonalý. Nám věrnost a vytrvalost schází. Brzy se vysílíme, a cítíme se prázdní, bez tvé moci a síly. Proto tě prosíme, zapal naše srdce, abychom znovu našli smysl a cíl svého poslání na tomto světě a dali se do služby tobě i lidem. Chceme, ať naše lampy hoří a osvěcují každou temnotu kolem nás i v nás. Probud' nás z našeho spánku a daruj nám ducha bdělosti a modliteb. Nauč nás, Pane, modlit se. Prosíme tě také za všechny kazatele tvého slova, aby ukazovali ke Kristu, který jediný je naším vzorem. Prosíme za lidi, kteří se trápí. Pane, potěš zarmoucené, uzdrav a posilni nemocné. Kriste Ježíši, na tebe čekáme, tvé lásce se odevzdáváme. Amen.*